

תנו רבנן לעולם וכתוב אדם
שמו על ספרו שמה
בא אדם אחר מן השוק
ויאמר שלי הוא ספר
כתבתי שמו על ספרו

היו
ותנו שנים
רבנן

חנן רבנן לעולם וכתוב
שמו על ספרו
שמה יבא אדם אחר

ההפכה שם שנת
ל'א' (ל'א' שנת) וכו'
והש' פ' וכו'

Handwritten scribbles or marks, possibly initials or a signature.

Small handwritten text or numbers at the bottom right corner.

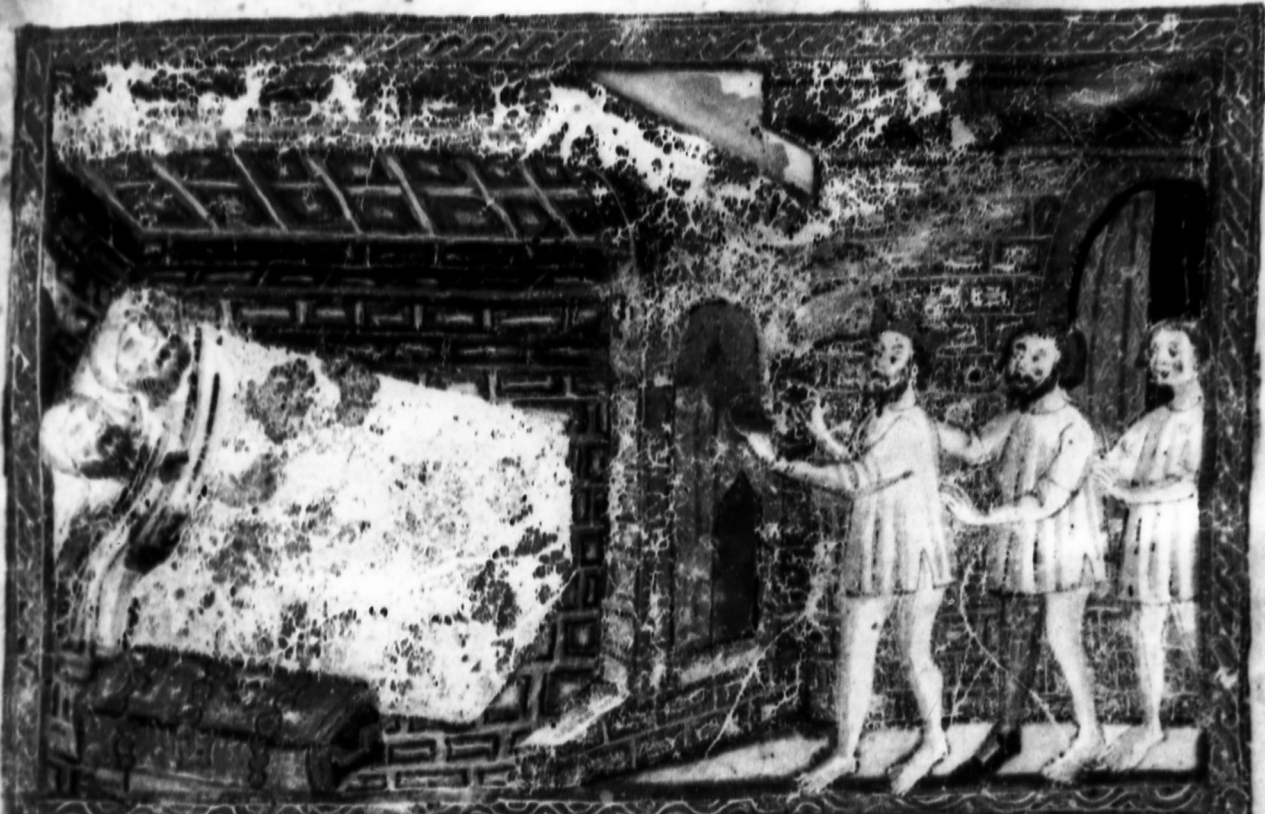

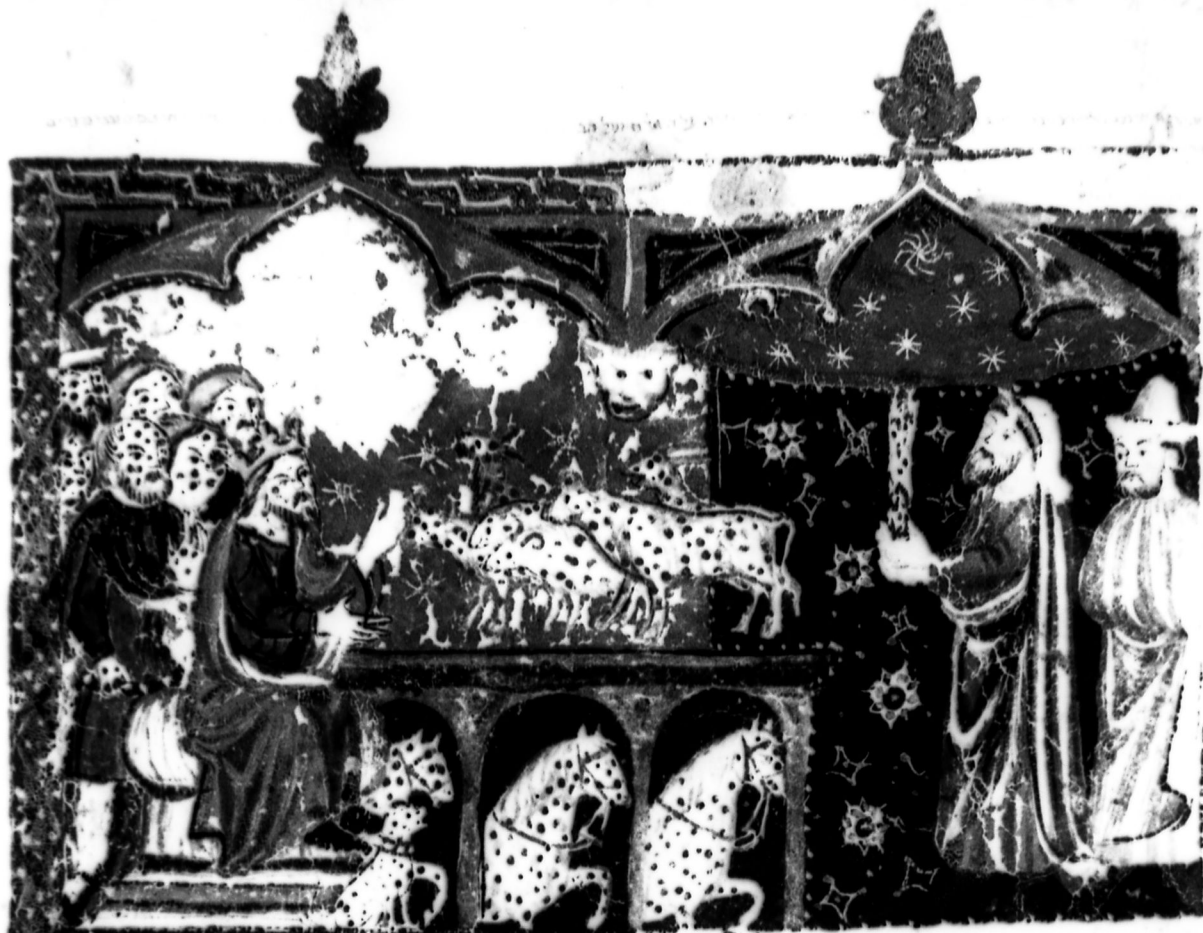

د. محمد باقر

مکاتیب

۲۰

Handwritten text in a medieval script, likely Latin or Hebrew, located at the top of the page above the upper illustration.

Handwritten text in a medieval script, likely Latin or Hebrew, located at the bottom of the page below the lower illustration.

Manuscript page showing a miniature of a building and figures, heavily damaged by spider webs.

שְׁמֵי שָׁמַיִם
וְעַד הַיָּם
וְעַד הַיָּם
וְעַד הַיָּם

אתה יי אלהינו מלך העולם
בזרא פרי הנפץ

אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו
מכל לשון וקדשנו במצוהיו ו
לנו יי אלהינו באהבה מועדים
חגים וזמנים לששון את יום
הפיצות הזה זמן חירותינו נ
מקרא קדש וכו' ליציאתנו
כי בנו בחרת ואותנו קדשת
העמים ומועדי קדשך בשמחה
הנחלתנו ברוך אתה יי מקדש
ישראל והזמנים

אתה יי אלהינו מלך העולם
שהחיינו וקיימנו והניענו
לזמן הזה יי אלהינו
יום האשון של פסח להיות בטבת

סדר

סדר

והתן
לשמחה
חג
באהבה
מועדים
מכל
ובששון

סדר

וגם חו

אט ויכלו וכו' ומכר כורא פרי הנה
ואחר כך או קדוש היום ואו שבתות לטובה
ומועדים לשמחה וחותרם מקדש השנה ויש

והזמנים

חד כמוצאי שבת או ברכת היין ואחר
וקדוש היום ואחר כך או
אתה יי אלהינו מלך העולם כורא
מאורי האש

אתה יי אלהינו מלך העולם המב
המכבד בין קדש לחול בין אור
לחשך בין ישראל לגוים בין יום
השביעי לשישה ימי המעשה בין קדושת שבת
לקדושת יום טוב הנבדלת ברוב אתה יי המכבד
בין קדש לקדש

סימן יקטו ויין קדושת המילה
ימן

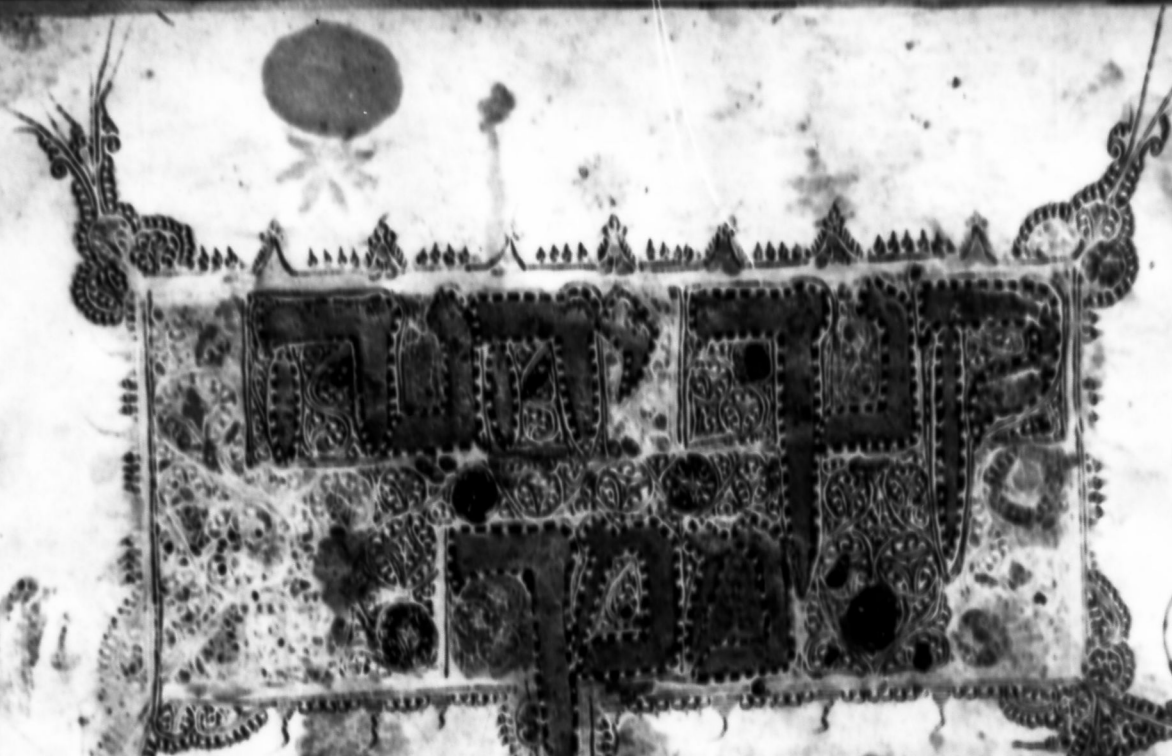
14
בהסנת שמש ורוח ציון
ידיהם ומברכין על נטילת
ידיהם

מן הכרפס או מן שאר ירקות
ויטבל בהרסת ויברך
אתה יי אלהינו מלך העולם
ברא פרי האדמה

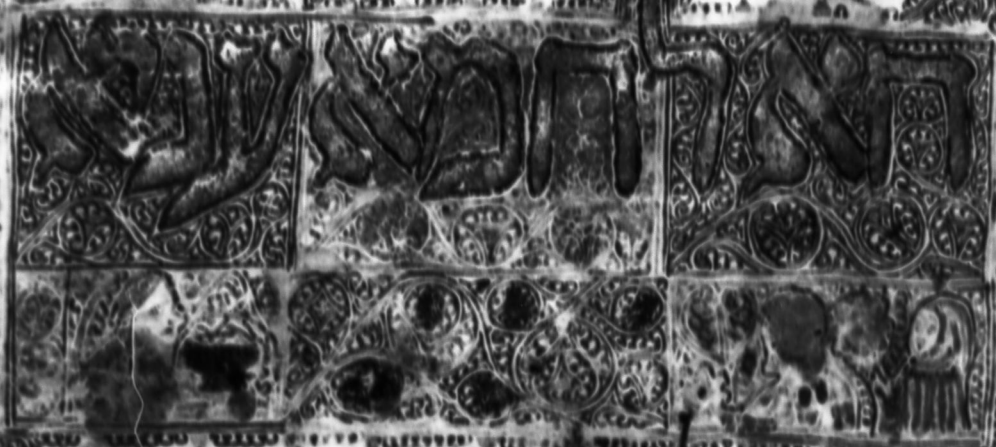
ויאכל ויתן לבני
אחת מן המצות ויחלק אותה
לשני חלקים ומניח חלק אחד
תחת המפה וחלק אחד עם
שלימה

בסל שני תביט לין כגון זרוע
שה צלוי באיש וכיצה מן
בנישולת במים
כוס שני ועקרין הסל ואומ
ההגדה

קן קרוש נ נטילת ידי
 נ ברפס י יבצע
 ה חנדה נ נטילת ידי
 ה המוציא מ מצה
 מ מרור נ ברעכה

די אכרו אַבְחַתָּה נֶאֱ
 בְּאַרְעָא דְּמִצְרַיִם לְדַבְּרֵי
 יִיתִי וְיִכּוּל כֹּל מֵאֵן דְּצִרְיָךְ
 יִיתִי וְיִפְסַח הָא שְׂהֵא חֲבָא
 לְשִׁנְהָ חֲבָאָה בְּאַרְעָא וְ
 דִּיטוּרָא הָא שְׂתָא עֲבִדִּי לְ

לשנה חכאה בארעא ד

דישרא בני חורין

מה משנת

היללה הזהמפל היללות
 שבכמ היללות אנא וכלין
 חמין או מצה ודהיללה הזה
 כלו מצה שבכמ היללות

אין אט מוצלין
 מלינו פעם אחת
 יחילה הזה שתי פעמים

אֲנִי אוֹכֵל יֵן שְׂאֵר יְדֵקוֹת
הַלְיֵדָה הַזֶּה מְרוֹד שְׂנֵבֶךְ
הַלְיֵדוֹת (אֵין) אֲנִי מִטְבֵּךְ
אֶפְרוּ פַעַם אַחַת הַלְיֵדָה
הַזֶּה שְׁתֵּי פַעַמִּים שְׂנֵבֶךְ
הַלְיֵדוֹת אֲנִי אוֹכֵל יֵן בֵּין
יֵן שְׂבִיבֵין יֵן מִסּוּבֵין הַלְיֵדָה
פָּלְנוּ מִסּוּבֵין

בשעות הסופר

המור הטגיה הסופר הניח

הקלמנס לשעות קמורים

ישותיך

הזה

ישיבת תלמידי חכמים

היינו
לפרעה
מזרם

ויוציאנו יי אלהינו משם
בִּיד חֲזָקָה וּבְזֹרֵם נְטוּיָה
וְאֵלֹהֵינוּ לֹא הִקְנָה אֶת
אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם הָרִי
אֲנֵנו בְּנֵינוּ וּבְנֵי בְנֵינוּ כִּי
מִשׁוּמִצְרַיִם הֵינּוּ לְפָרְעֹה

מִצְרַיִם

ואתו

במצרים
פלנו חננים
פלנו נבונים

פלנו זקנים פלנו יודעים
את התורה מצוה עלינו

לספר ביציאת הרי זה

וכל המרגיז

משובח

בראשית
ור' יהושע

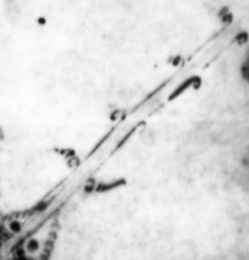
וְרֵאשִׁית בְּנֵי עֲזָרָה וְרֵאשִׁית
עַקְיָבָא וְרֵאשִׁית טַרְפוֹן שְׂהוּ
מִסּוּבֵינָן בְּבֵנֵי בְרַק וְהוּ
מִסְפָּרֵינָן בִּיצִיאַת מִצְרַיִם
כֹּל אוֹתוֹ הַלֵּלָה עַד
שְׁנָאוֹ תַלְמֵי דִּיהֶס וְאֶמְרוּ
לְהֵם רַבּוֹתֵינוּ הַנִּיעַ עִזְמָן
קָרִית שְׁמַע שֶׁל שְׁחָרֵית
רֵבִי אֶעֱזֹר בֶּן

עזריה הרי אני כבן י
שבעים שנה ולא זכיתי
שתאמר יציאת מצרים
כלילות עד שדר שדה
כן זומא שניא למען ת
תזכר את יום צאתך
מארץ מצרים כל ימי
חיך ימי חיך הימים
כל ימי חיך היללות

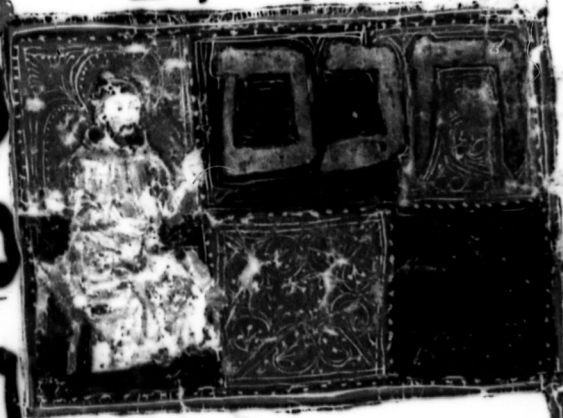
וְחַכְמִים אֵלֶּיךָ יָמִי חַיִּיךָ הִיא
הַעוֹלָם הַזֶּה כֹּל יָמִי חַיִּיךָ
לְהַבִּיא לְיָמֹת הַמְּשִׁיחַ

חֲמִקוּס בְּרוּךְ
הוּא בְּרוּךְ
שְׁנַתֵּן תּוֹרָה
שָׂרָא בְּרוּךְ הוּא כְּנֶגֶד
אֲרַבְעָה בָּנִים דְּבְרַה תּוֹרָה

אֶחָד חֲבִים וְאֶחָד רִשָּׁע
וְאֶחָד תָּם וְאֶחָד שָׂאִינִי
יֹדֵעַ לִשְׂאֵל

מִהוֹאֲמֵר
מִהֵעֵדוֹת
וְחַחֲקִים

וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה
יְיָ לְהִיטֵאֲתֶכֶם אֵלַי
אֶתְהַאֲמֹר לֹא כְהִלְכֹת

הַפֶּסַח אֵין מִפְטוּרֵין א

אַחַד הַפֶּסַח אִפִּיקוּמֵין

מִהוּ אֹמֵר

מִה הָעֵנֶדֶת

הוֹצֵאתֶם לָכֶם

לָכֶם וְלֹאֵלוֹ וְלִפִּי ש

שֶׁהוֹצֵיאֵת אֶת עַצְמוֹ מִן

הַכֹּלל כִּפּוּר בְּעֵיקַר אֵף

אֵתָהּ הַקָּהָה אֶת שְׁנֵי

26
וַאֲמֹר לוֹ כַּעֲבוֹר זֶה עָשִׂיתָ
עִשָּׂה יִשְׂרָאֵל כִּי צִאתִי מִמִּצְרָיִם
לִי וְלֹא לָהֶם וְאִי הָיְתָה שְׂסֻדָּא

הָיְתָה נֶנֶע
מֵחֹוֹאוֹם
מֵה זֹאת

וַאֲמַדַּת אֵלָיו כְּחֹזֵק יָד
חֹזְצֵאֵנוּ מִמִּצְרַיִם
מִבֵּית עֲבָדִים

וּדְעוּ
לַשָּׂמַיִם
אֵת

פֶּתַח לֹשְׁנָא וְהַנְדֵּת
לְכַנֵּךְ בַּיּוֹם הַהוּא לְאִמּוֹ
בְּעִבּוֹר זֶה עֵשָׂה לִי לִי
בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם
וְהַנְדֵּת לְכַנֵּךְ יְכוֹל מְרֹאשׁ
חֹדֶשׁ הַלַּיִל בַּיּוֹם הַהוּא

אִי בִיּוֹם הַחַוּוֹא יִכּוֹר
 מִבְּעוֹד יוֹם הַלְּל בְּעִבּוֹר
 זֶה בְּעִבּוֹר זֶה לֹא אִמְרַת
 לֹא בִשְׁעָה שִׁישׁ מִצָּה
 וּמְרוֹר מוֹטְחִים לִפְנֵיךָ

עוֹבֵד
 עֵז
 הַיּוֹ

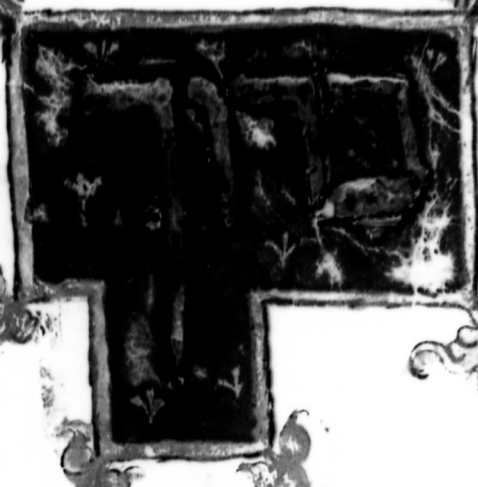

אבותינו ונכשו קרבני
המקום לעבודתו שנ
ונאמר יהושע אל כל
העם כה אמר ייאלהו
ישרא בעבר הנהר ישנו
אבותיכם מעולם תרח
אבי אברהם ואבי נחור
ויעבדו אלהים אחרים
ואקח אביכם את א

את

אֲבָרְחָם מֵעַבְדֵי הַנְּתֻחִים
וְאֶזְרָא אֹתוֹ בְּכָל אֶרֶץ
כְּנַעַן וְאַרְבַּח אֶת זֶרְעוֹ
וְאֵתֵן לוֹ אֶת יִצְחָק וְאֵתֵן
לְיִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וְאֵת
עֵשָׂו וְאֵתֵן לְעֵשָׂו אֶת הַר
שֵׁעִיר לְרֵשֶׁת אֹתוֹ וְיָעֻקֵב
וּבְנֵי יִרְדֵּן מִצְרַיִם

שומר הב
 הבטחתו
 לישראל פרוך
 הוא שהבה מחשב את
 קץ העשות מה שאמו
 לאברהם אבינו בין
 הבהרים שנואמר ל
 אברהם ידוע תרע פי
 יהיה זרעך בארץ לא אלהם

41 22
וְעַבְדֹם וְעַנֵּי אֹתָם אֲדַבֵּר

מֵאַתְּ שָׁנָה וְגַם אֶת־חַנּוּי

אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּדָן אֲנִי :

וְאַחֲרָיִךְ בְּנֵי יִצְחָק בְּרֵחוּי

וְרָחֵם

לְאֲרוֹתַי

וְגַם שֹׁאֵל

אֶחָד בְּלֹד עַמִּי עֲלִינִי
כִּלְוֹתַי אֵל שִׁבְכָה רָחֵם

וְדוֹר עֹנְמָדִים עָלֵינוּ
 לְכַלּוֹתֵנוּ וְהִבֵּה מִצִּילֵנוּ
 מִדָּם " וְלִמַּד
 מֶה
 לְבָן
 לְעִשְׂוֹת לְעֵקֶב אֲרֵינוּ
 שֶׁפָּרַעַה לֹא נִרְאֶה עוֹלָם
 הַזֹּמְרִים לְבָן בְּקִשׁ
 לְעֵקוֹר אֶת הַמַּלְטָנִים

אַרְמֵי אֹנֶכְד אֲבִי וִירָד
 מִצְרִימָה וַיֵּנֶר שֵׁם כִּמְתִי
 מִזֵּט וַיְהִי שֵׁם לְנֻיָּנְחֹל
 עֵצוֹם וְרֵב "
 מִצְרִימָה
 אֲנֹס עַל פִּי
 הַדְּבַר וַיֵּנֶר שֵׁם מִלְּמֹד
 שֹׁלֵא יִרְדַּל לְהַשְׁתַּקֵּעַ
 יֵאֵל לְנֹר שֵׁם שְׁנוּ וַיֵּאמֹר

אֶל פְּרֵעָה לְנוֹר כְּאֶרֶץ
 כָּאֵנוּ כִּי אֵין מִרְעָה לְעֹאֵן
 אֲשֶׁר לְעַבְדֵיךָ מִיְּבֵנֵי
 הָרֵעַב כְּאֶרֶץ כְּנַעַן וְעַתָּה
 יֵשְׁבוּ נָא עַבְדֵיךָ כְּאֶרֶץ

וְשָׁן
 מֵעַמִּי
 כְּמֵה שָׁן

מְשֻׁבְעִים נִפְשָׁם יָרְדוּ אֶל

36
אבותיך מצרימה ועתה
שמך יש אהך ככונכי
השמים לבב
ויהי שם לנדרו
מלמד שחיו
ישרא מצויינין
שם נדרו ועצום כמה שנ
ובני ישרא פרו וישדצו ו
וידכו ועצמו כמאד מאד

וּתְמִלֵּא הָאָרֶץ אֹתָם "

כִּמֵּה שְׁנֵי רִבְנָה
כִּצְמַח הַשָּׂדֶה

נִתְתִּיךְ וְתִרְבִּי

וְתִגְדְּלִי בְעֵדֵי עֲדֵי שָׂדִים
נְבוֹנוֹ וְשַׁעֲרֶךָ צִמַח וְאֵת

עֲרוֹם וְעֲרִיבָה "

אֹתָנוּ הַמִּצֹּרִי
וְיַעֲנוּנוּ וְיִתְּנוּ

עלינו עבוד הקשה "

אותנו המצרים

במה שנהבכה

נתחכמה לו

פן ירבה ויהיה כיתקראנה

מלחמה ונוסף גם הוא

על שונאינו ועל חסבנו

ועל המן הארץ "

במה שנה חשיו

וַיִּשְׂימוּ עָלָיו שָׂרָף מִסִּים
 לְמַעַן עֲנֹתוֹ בְּסִמּוֹתָם
 וַיִּבֶן עֲרֵי מִסְפָּנוֹת לְפִרְעֹה
 אֶת פִּיתוֹם וְאֶת רַעֲמֵסס
 עָלֵינוּ עֲבֹדָה
 קָשָׁה כְּמֹה
 שְׁנֵי מֵעִבְרָה
 מִצְרַיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּפֶרֶךְ

אלוהי אלה

אבותינו

וישמע

יו את קולנו וידא את

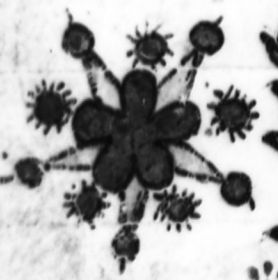
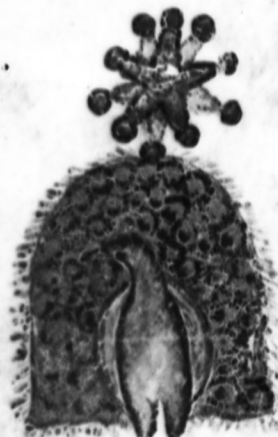
ענינו ואת עמלנו ואת

לחצנו

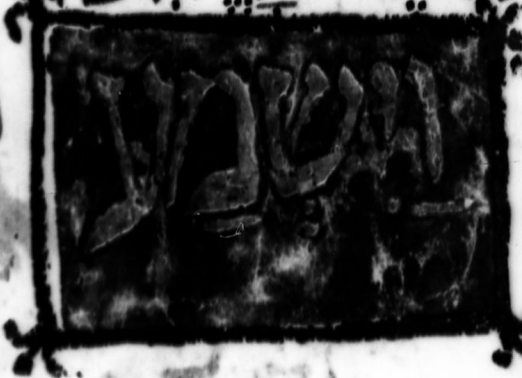
אל לה

אלה

אבותינו כמה שנוודה

בַּיָּמִים הָרַבִּים הַהֵם הַסּוֹיֵנֶת
 מִדָּךְ מֵעַרְיִס וַיֵּאָחֲזוּ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל מִן הַעֲבֹדָה וַיִּצְעֲקוּ
 וַתַּעַל שׁוֹעֲתָם אֶל הָאֱלֹהִים

מִן הַעֲבֹדָה
 לֵאמֹת קוֹלֵנוּ
 בְּמַה שִׁנְאַנֵּךְ

וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם
 וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ

את אנדרהם את יצחק

ואת יעקב
את ענינו זו

פרישות דוד

במה שנודא אהים את

בני ישראל וידע אהים

מדנו או הננים

במה שנ כל

הבן הילוד היאורה

תשד יכוהו וכל הנתתחין

לחצנו זה ה

הרחקנמה

שנונס ראת אתה לחין

אשר מצרים לוחצים

אותם

יהיה

משסביד

חוקה וכוזרוע נטויה וכ

94
וּבְמִזְרָא נְרוֹל וּבְאֹתוֹת

וּבְמִזְפֵּתִים

וַיֵּצֵאוּ

מִמְצָרִים

לֹא עָלְ יַדֵּי מַלְאָךְ וְלֹא עָלְ

יַדֵּי שְׂרָפָן וְלֹא יַדֵּי הַשְּׂדֵיחַ

אֲהַבְתָּ מַעֲצָמוֹ וּבְכַבֹּדוֹ

שָׁנָה תַעֲבֹרְתִי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם

כִּלְיֵהָ הַזֶּה וְהַכֶּתִיבְךָ נ

כבוד בארץ מצרים מאו
ועד בהמה ובה לאהי מע
מצרים אעשה שפטים

אני יש
בארץ
מצרים

אני חלא מלאך והסתפל
כבוד אני חלא שוקף ובה
אהי מצרים אעשה ש

שֶׁפֶטִים אֲנִי יְיָ אֱנִי הוּא
 וְלֹא הִטְרִיחַ אֲנִי יְיָ אֱנִי
 הוּא וְלֹא אֲחֵר "

חֹזְקָה זֶה חֲדָשׁוֹ
 כְּמֵה שְׁנֵי הַנֵּה
 ד' יו"ט הוֹיָה כ'

בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה
 בְּסוּסִים בְּחֲמֹרִים בְּנִמְלֵ
 בְּבָקָר וּבְצֹאֵן דָּבָר כְּבֹד

מֵאֵד נְטוּיָה

זו החרב

כמה שנחרבו שרופה

כידו נטויה עד ירמזים

נדוד

זו גלוי

שכנה

כמה שנאו הנסה אהים

לְבַאֲלֵקְחָתָּהּ וְנָשִׂימְקָרְבָּהּ
 נְוִי בְנֵימִסּוֹת בְּאֹתוֹת ו
 וּבְמִוְפְתֵיהֶם וּבְמִלְחָמָה
 וּבִדְחֻקָּה וּבְזִדּוֹעַ נְטוּיָה
 וּבְמִוְרָאִים נְדוּלִים בְּכַל
 אֲשֶׁר עֲשָׂה לְכֶם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
 בְּמִצְרִים לְעֵינֶיךָ

זֶה הַמִּטָּה
 בְּמַה שֶׁנֶּן

בְּאֹתוֹת

וְאֵת הַמִּטָּה חִזָּה תִקַּח
בַּיָּד אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בָּהּ אֵת

בְּמוֹפְתֵי

הָאוֹתוֹת
זֶה הַדָּם
בְּנֵה שָׁנָה

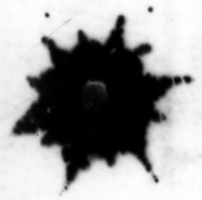
וְעַתָּה מוֹפְתִים בַּשָּׁמַיִם וּ
בְּאָרֶץ דָּם וְאֵשׁ וְתִמְרוֹת

בְּמִדָּה

אֶחָד
חֲזָקָה

עֲשֵׂן
בַּיָּד

שְׁתַּיִם וּבְזָרוּעַ נְטוּיָה שְׁתַּיִם
 וּבְמִוְרָא נְרוּז שְׁתַּיִם וּכְ
 וּבְאַזְחֹת שְׁתַּיִם וּבְמִזְפְּתַיִם
 שְׁתַּיִם " עֶשֶׂד הַ
 הַמִּבּוֹת טַהֲנִיא
 חֲפָה עַל הַמְּצָרִים בְּמִצְדִים
 אִוְהֵן דִּם צְפִרְדַּע בְּנִים
 עֲרוּב דְּבַר שְׁחִין בְּרַד
 אֲרַכָּה חֶשֶׂד מִפֶּת כְּבוֹרִים

וְיְהוּדָה הִיהָנוּתָן כְּהֵן
סִפְעֵן דְּעֵץ עֲדִישׁ כְּאַתָּן

הַפְּרִיזֵי אֵן

מִנֵּן אַתָּה

אוֹן שְׂדֵקוֹ

הַפְּעֵרִים בְּמַעֲרִים עֵינֵךְ

מִפּוֹת וְעַל הַיָּם לְקוֹחַ מִשִּׁים

מִפּוֹת

מִפּוֹת

מִהוּאֵן

ויאמרו החרטומים אל
 אל פרעה אצבע אהים
 היא ועל הים מהואומר
 וידא ישרא אתהיד ה
 הוהיד האשר עשה לי
 במצרים ויאמינו ביה ו

ובמישה ערדו

קו באצבע
 עשר מכות

אמור מעתה במצרים
לקו עשר מכות ועל הים

לקו

חמשים מכות "

אומנין
שכל מ

מכה ו

ומכה שהביא הקכה עד
המצרים במצרים היתה
שד ארבע מכות שנה

וְשִׁלַּח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ עַ
 עֲבָרָה וּזְעַם וְצָרָה מִשָּׁלַח
 מִלֵּאנֵי רַעִים עֲבָרָה אַחַת
 שְׁתַּיִם צָרָה שֶׁלֹּא מִשָּׁלַח
 מִלֵּאנֵי רַעִים אַרְבַּע אֲמֹר
 מֵעַתָּה בְּמִצְרַיִם דָּקוּ אֶ
 אַרְבַּעִים מִכּוֹת תַּעֲלֶה הֵם
 דָּקוּ מֵאַתֵּיּם מִכּוֹת "

זעם

דְּעֻבְרֵינָא

שְׁנַיִם מֵבֵינָם שָׂדֵי
הַבָּה עַל הַמְצָרִים
הַמְצָרִים חֲמֵשׁ מֵבֵינָם
יִשְׂרָאֵל חֲרֹן אַפּוֹ עָנָה
וְעַם וְאֵל מִשְׁדָּחַת
מִלֵּאמֵי רַעִים אֲפֹאֲחַת

עֲבָדָה שְׁתֵּים וְעֵם שְׂרָשׁ
צָרָה אַרְבַּע מִשׁוֹחַדָּת
מִלֵּאכֵי רָעִים חֲמִשָּׁה אֵ
אֲמֹר מֵעַתָּה בְּמִצְרַיִם
לְקִי חֲמִשִּׁים מִכּוֹת וְעַל
חַיִּים לְקִי מֵאֲתֵימִם וְחֲמִשִּׁים

מִכּוֹת

מִכּוֹת

סוּמֹת מִקֹּדֶשׁ
עֲשֵׂנוּ

וְיִצְאֵנוּ מִמִּצְרַיִם
וְלֹא עָשָׂה כִּהֵם
שֹׁפְטִים דִּינֵנוּ
עָשָׂה כִּהֵם שֹׁפְטִים

וְלֹא עָשָׂה בְּאֵיהֶם

דִּינֵנו "

עָשָׂה בְּאֵיהֶם וְלֹא

חָרַג בְּכֹרֵיהֶם דִּינֵנו "

חָרַג בְּכֹרֵיהֶם וְלֹא

נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם

דִּינֵנו "

נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם

וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם

למנו

קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם וְלֹא
הֵעֲבִידָנוּ בְּתוֹכוֹ בַּחֲרוֹמָה

דִּינֵנוּ "

הֵעֲבִידָנוּ בְּתוֹכוֹ בַּחֲרוֹמָה
וְלֹא שָׁקַע צָרֵינוּ בְּתוֹמָה
שָׁקַע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ
וְלֹא סָפַק צָרֵכֵנוּ בְּמִמָּתְךָ
אֲדַבְּעִים שָׁנָה דִּינֵנוּ "
סָפַק צָרֵכֵנוּ בְּמִדְבָּר

אַרְבַּעַיִם שָׁנָה וְלֹא
 הָאֵבִילָנוּ אֶת הַמֶּן דִּי יָנִי
 הָאֵבִילָנוּ אֶת הַמֶּן וְלֹא
 נָתַן אֶת הַשֵּׁבֶת דִּי יָנִי
 נָתַן לָנוּ אֶת הַשֵּׁבֶת
 וְלֹא קִרְבַּנּוּ לְפָנַי הוּ
 סִינִי דִי יָנִי
 קִרְבַּנּוּ לְפָנַי חֲרֵסִינִי
 וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת חֲתוּמָה

לִנִּי

נתן לנו את התורה ולא
הכניסנו לארץ ישראל

דיינו "

הכניסנו לארץ ישראל
ולא בנה לנו בית ה'

המקדש דיינו "

על צאתנו במדבר

ובמדת טובה כפול

וּמְכֹפְלֵת לְמָקוֹם עֲלֵינוּ
הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם עֲשֵׂה
בָּהֶם שְׁפָטִים עֲשֵׂה בָהֶם
כִּי הִיָּהֶם הָרַג בְּכוֹרֵיהֶם
נָתַן לָנוּ אֶת מִמוֹנָם קָדַע
לָנוּ אֶת הַיָּם הַעֲבִידָנוּ
בְּתוֹכָם בַּחֲרָכָה שִׁקַּע צָרֵי
בְּתוֹכָם סָפַק צָרְכָנוּ בְּמִדְנוּ
אַרְבַּעִים שָׁנָה הָאֲבִידָנוּ

אֶת־הַמֶּן נִתַּן לָנוּ אֶת־הַשֵּׁ
 הַשָּׁבֶת קִדְּבָנוּ לְפָנֵי הַר
 סִינַי נִתַּן לָנוּ אֶת־הַתּוֹרָה
 הַכְּנִסְנוּ לָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל
 וּבְנֵה לָנוּ בַיִת הַבְּחִירָה
 לְבַרְעַל כָּל־עוֹנֹתֵינוּ

היה אום כל מי שלא אמר

שלשה דברים אפסח

לא יצא ידיו חוּטו יוהן

פסח מצה ומרור

שהיו אבותינו

אוכלין כ

בזמן שבית

המקדש זק"ם על שום נ

מה על שום שאפסח על

על

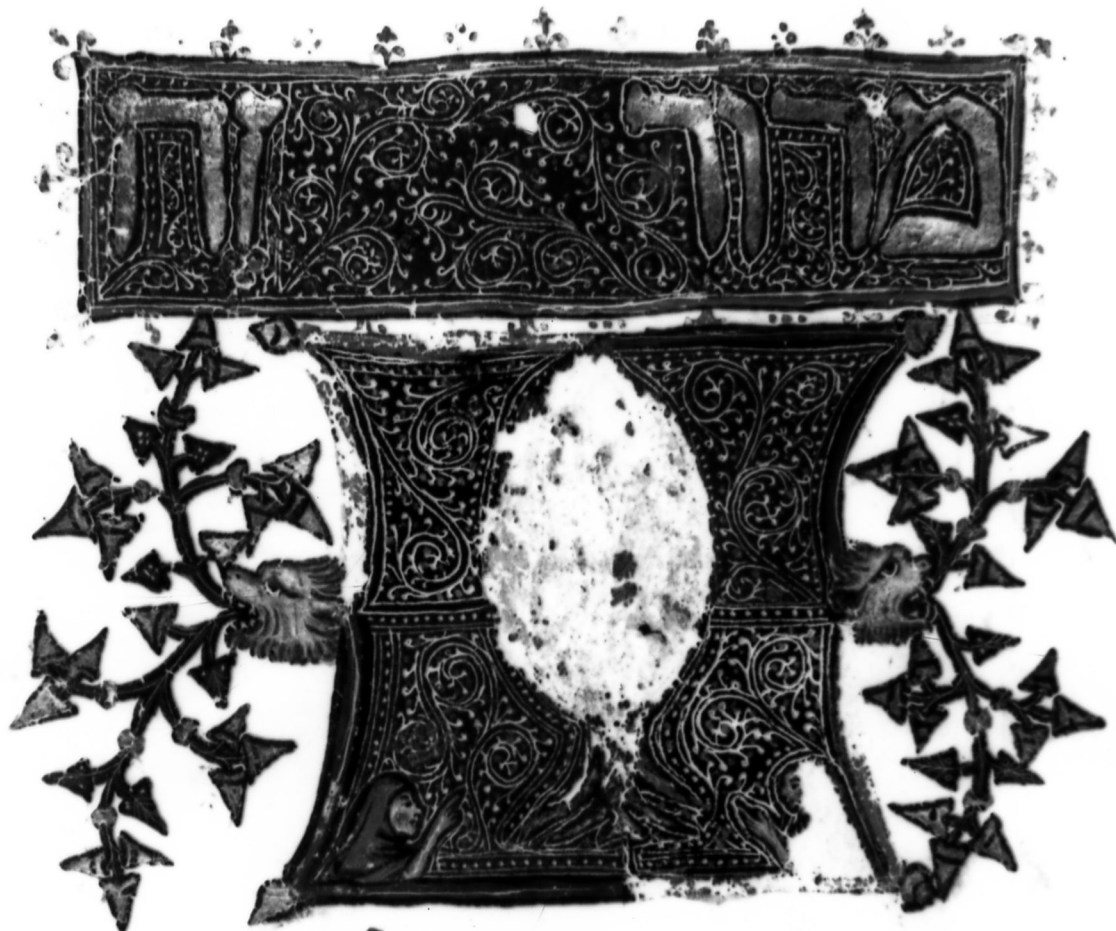
הַמִּקּוֹם בְּתֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּ
 בְּמִצְרַיִם שְׁנָא וְאִמְרַתֶם
 זָכַח פֶּסַח הוּא לִי אֲשֶׁר
 פֶּסַח עַל בְּתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹאת
 מִצְרַיִם וְאֵת בְּתֵינוּ
 הִצִּיל וַיִּקַּד
 הָעַם
 וַיִּשְׁתַּחֲוּ "

מִתְחַלֵּל

שָׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶת שׁוֹמְעֵינוּ

על שום שלא הספיק נצקם
 של אבותינו להחמיץ עד
 שנגלה עליהם מלך מלכי
 המלכים הבח ונאלסמיד
 שנו יאפו את הנצק אשר
 הוציאו ממצרים עונות מ
 מצות כי לא חמץ כי גורשו
 ממצרים ולא יכלו להתמח^{מה}
 ונס צדה לא עשו להם

שָׂאנוּ אוֹכְלִין עַל שְׂוֹסְמָה
 עַל שְׂמִדְרוֹ הַמְּצָרִים אֶת
 חַי אֲבוֹתֵנוּ בַּמְּצָרִים שָׁנָה

וַיִּמְרְדוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעַבְדָּה
 קָשָׁה בְּחֹמֶר וּבְלִבְנֵי סוּגְרִים
 עַבְדָּה בְּשִׂדְדָה אֶת כָּל עַ
 עַבְדֵיכֶם אֲשֶׁר עַבְדוּכֶם
בְּפֶרֶךְ
 דֹּר וְדֹר
 חַיֵּי בְּאָדָם
 לְרֹאשֵׁי אֶת עַצְמוֹ כִּי הוּא
 יֵצֵא מִמִּצְרַיִם שְׁנֵי הַנְּדָרִים

עשה

לְכַנֵּךְ בַּיּוֹם הַהוּא לְאֹמֹר
 בַּעֲבוּר זֶה יָיָא לִי בַּעֲצַתִּי
 מִמִּצְרַיִם לֹא אֶתְאַבְּתֵנּוּ
 נָא הַבֵּה מְלֶכֶד אֶל־אֶפֶר
 אֹתֵנוּ נָא עִמָּהֶם שְׁנָא
 וְאֹתֵנוּ הוֹצֵא מִשָּׁם לְמַעַן
 הִבִּיא אֹתֵנוּ לְתֵת לָנוּ
 אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 לְאַבוֹתֵינוּ

אֲנִי חַיִּיבִין דְּהוּדוֹת לְהוֹרֵי

לְשֵׁם לְפָאֵר לְרוּמִים

דְּחֵדֵר לְעֵלָה וְלְקֵלִים

לְמִי שֶׁעָשָׂה לְאֲבוֹתֵינוּ

וְלָנוּ אֶת כָּל הַנְּסִיחָיו

מֵעֲבָדוֹת לְחֵדוֹת מִיָּנוּן

לשְׁמֵחָה וּמֵאֲבֵל לְיוֹם
שָׂבָב וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹרֵי עֵדוּן

וְנֹאמֶר לְפָנֵינוּ

הַלְלוּ אֱלֹהֵינוּ

הֲדָרוּ אֶת שֵׁם יְיָ יְהוֹיָדָה שֵׁם

יְיָ מְכוֹרֵךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם

ממזרח שמש עד מבוא
מחולל שם ירדס על ס
נזים יגעל חשמים כבודו
מי כולל הינו חמנביהו ל
לשבת חמשפיו יראות
בשמים ובארץ מקימי מ
מעפר הד באשפות ידים
אביון להושיב עסנדיבנ
עסנדיבי עמו מושיבי ע

עֲקַרְתָּ הַכִּיָּת אִם הַנְּשִׁים
שָׂמַח הַזֶּה לְיָהּ

יִשְׂרָאֵל מִצֹּרֶם
בֵּית יַעֲקֹב שָׂעַם לְעֵזְרָה
יְהוּדָה לְקַדִּישׁוֹ יִשְׂרָאֵל

מִמִּשְׁלוֹתַי הִסְרָה הוֹיָנִים
הִדְרִיכְנִי אֶהְיוּ הַחֲרִים
הַקְדִּי וְכִי אֵינִי עוֹתֵת בְּכִנִּי צֶאֱן
מִלֶּדְכִי עַד עַתָּה הִדְרִיכְנִי תִסַּב
לְאַחֲרֵי הַחֲרִים תִּקְדִּי כִּי
כִי אֵינִי עוֹתֵת בְּכִנִּי צֶאֱן
מִלֶּפְנֵי אֲרוֹן חוֹדֵי אֶרֶץ
מִלֶּפְנֵי אֹהֶל עֵקֶב הַחֲפָנִי
הַצֹּדֵר אֲנִי מִיַּם חַלְמִישׁ

למענינומים

אתה ייאהם
מלך העולם
מדרבאנו

ונאל את אבותנו ממערינו
דהניענו הדידהחהלאנו
נומצה ומרור כן ייאהנו
ואהי אבותינו יניענו
למועדים ולדגליס אחרים

הַבָּאִים לְקַרְאֲתֵנוּ לְשִׁלּוֹם
 שְׂמַחִים בְּבִגְדֵי עֵדֶךָ וְשִׁשִּׁים
 בְּעִבְרִיתְךָ וְנֹאכְרֵי הַמֶּן
 קַפְסֵי חִים וּמִן הַזְּבָחִים לְ
 בְּשִׁיבֵי עֲדָמָסְךָ קִדְּוִים
 מִשְׁחֶךָ לְ צִוְּנוֹ וְנִוְדָה שִׁיר
 חֲרָשֶׁיךָ נִאֲתָנוּ וְעַל פְּדוּת
 נִפְשֵׁנוּ בָּאֵי נִאֲשָׁבָא
 אֶתְהִי לִי אֱהִינֹכִי

מִן הַעוֹלָם בְּרֵא פֶרֶי

זוֹת הֵם הַחֲמִישִׁים

הַצֵּפֶן "

בְּהַסְבֹּת שְׂמֵי וְנִי יוֹזֵר

וְנִדְךָ בְּאֵי אֶמְהַלְטֵךְ

קִדְשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֵינוּ וְצוֹנֵנוּ

נְטִילַת יָדַיִם " וְיִקַּח

97
מצה של ימה ופרוסה ומנך
על השלימה המוציא ועל
הפרוסה מנך באי אמה
אשר קדשנו במצות דוצנו
לאכיל מצה " ויש שמם
שתי פרכות על הפרוסה
ובנתהני " ואכל מצה היתק
לבני ביתו ואוכל ובהסבת
שמע " ויקח כן המרוח

וַיִּטַּב לְבַחְרוֹסֶת וַיִּכְרַךְ עָלָיו
בְּאֵי אִמָּה אִשָּׁה קָדְשֵׁנִי וְנִמַּע
וַיַּצֹּנֵנוּ לְאֵבֶל מְרוֹד " וְאוֹכֵל
כֹּל אֲהַסְבִּיחָה אִם יִרְעֶה "
וְאַחֲרַי כִּן כּוֹרֵךְ מֵצֵה וְמְרוֹד
וְנִמַּטְנֵל בְּחַרְוֹסֶת וְאוֹכֵל וְאֵעִנִּי
כִּי כִּי וְנִמְרִיז סְעוּדָתֵךְ
וְאַחֲרַי כִּי סְעוּדָתֵךְ יִקְבֹּחַ חֲצִי
הַמִּצְוֹת שֶׁצֶפֶן תַּחַת הַמִּפְתָּח:

וְאוֹכֵל מִמֶּנּוּ כְּזֵית וְנוֹתֵן לֶכֶּנִי
בֵּיתוֹ וְהוּא זֹכֵר לִפְסַח יִשְׂרָאֵל
נֹאכֵל עַל הַשֶּׁבַע וְאִזְאוּמָן
אַחֲרֵי הַדָּבָר וּמוֹזֵג בּוֹס
טְדִישִׁי וְנוֹטֵל יָדָיו וּמְבַרֵךְ
בְּרַבְתַּתְמִזוֹן
וְאַחֲרַיִךְ מוֹזֵג בּוֹס רְבִיעִי
וְאוֹמְרִין עַל יוֹאֵת
הַחֵלֶל

חמתך
 על הנזים
 אשר לא
 ועל הממלכות
 יד עשן
 אשר
 בשמן לא קדאו
 ויגאלנו
 פילטמן
 תן כבוד
 על חסדך ועל אמתך

למה אמרו הנשים איהם
 איהם ואיננו בשמים כל
 אשר חפץ עשה וצביהם
 כסף וזהב מעשה ידיו אדם
 פה להם ולא ידברו עינים
 להם ולא יראו אזנים להם
 ולא ישמעו אף להם ולא
 יריחון דיהם ולא מיטון
 רגליהם ולא יחלם לא

יהנו בנהגם כמו הם יהיו
 עושיהם מל אטר בוטח
 נהם יעדאל נטח כלי
 עזרם ומנעם הוא בית א
 אהרן נטחו כלי עזרם ו
 ומנעם יראי לי נטחו כלי
 עזרם ומנעם הוא

הוא

את בית ישראל יברך את
בית אהרן יברך ידאי יי
הקטנים עם הגדולים יוסף
יי עליכם עיניכם ועל בניכם
בחובים אתם ליי עושרה
שמע ישראל השמים
שמים וישראל נתן ל
לבע אדם לאחמתים יה
יה יה ולא כל יודי דומה

86
וּאֲנִי נֶעְדָּד יְהִי מֵעַתָּה יְשׁוּעַ

עוֹלָם הַלְלוּ יְהוָה

אֶתְכֶם

כִּי יִשְׁמַע

יְהוָה אֶת

קוֹלֵי תְחִנָּה

תְּחִנּוֹתַי כִּי הִמְרוּ אֹנִי לִי

וּבְיָמַי אָקוּ אֶל־פְּפוֹנֵי דָם

מֵוַת וּמֵצָרִי שְׂאוֹל מֵצְאוֹנִי

צָרָה וַיִּנְוֶן אֶמְצָא וּבְשֵׁמִי

אֶקְרָא אֲנִי יְיָ מֶלֶטְהֶנְפִּישׁ
חֲנֹן יְיָ וְצַדִּיק וְאֱהִינוּ מִרְחֹם
שׁוֹמֵר פְּתָאִים יְיָ דְלוֹתֵיהּ
יְהוֹשִׁיעַ שׁוֹכֵי נַפְשׁ לְמִנוּחֵיהּ
כִּי יְיָ נִמְלֵעַ לִי כִּי חֲלָצַת
נַפְשִׁי מִמּוֹת אֶת עֵינַי מִן ר
דְּמַעַת אֶת רֵגְלִי מִדָּחִי א
אֶתְהַדְּךָ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת
חַחִים דְּאַמְנַתִּי כִּי אֲדַבֵּר

אני ענית מאד אני אמרת
בחפזי מל האדם מוכ

לוי
מל
ת

תנמולוהי עלי כוס ישועות
אשא וכשם יי אקרא נ
עדי ליי אשלס נעדהנא
למ עמו יקר בעיני יי ה

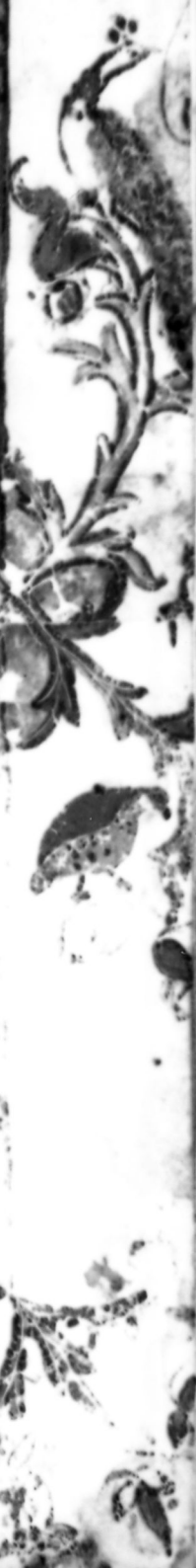
המותה לחסידיו אנא
 ייבני אני עבדך אני עבדך
 בן אמתך פתחתל מוסר
 לך אזכח זבח תודה וכטת
 יי אקדא נדריו ליו אטול
 נעדהנא לכו עמו בחצרות
 בית יי נתוכני ידו שרם
 הלל ויה
 את יי פל נים

נא בית א
אדוקן פי
לעולם חסדו
נא יראו יע
פי לעולם
חסדו "

קראת
יה
ענני

מזמור

במרחב ייה יי לי לא
מה יעשה לי אדם יי לי
בעזרי ואני אראה בשנאי
טוב לחסות ביי מבטוח
באדם טוב לחסות ביי
מבטוח בנדיבים כד נים
סבבני בשם יי אמידם
סבבני נם סבבני בשם יי
כי אמידם סבבני בדבורים

דעכו באש קוצים בשם
 יאכי אמילם דחה דחי
 דחיתני לנפול וייע עורני
 עזי וזמרת יה ויהי לי
 ליטועה קוד רנה וישועה
 באהלי צדיקים ימין ייש
 עשה חיל ימין ישרוממה
 ימין ייש עשה חיל לאגמות
 כי אחיה ואספר מעשה

יְהִי יְסֹד יִסְרָנִי יְהִי וְלִמּוֹת
 לֹא נִתְּנִי פִתְחוֹל שְׁעֵי

צֶדֶק אֲבֹא בָם אֹרֵחַ יְהִי
 זֶה חֲשֵׁעַר לִיטְ צְדִיקִים

יָבֹאוּ בּוֹ

כִּי עֲנִיתִנִי

וְתָהִי לִי

לִישׁוּעָה " אֹרֵחַ

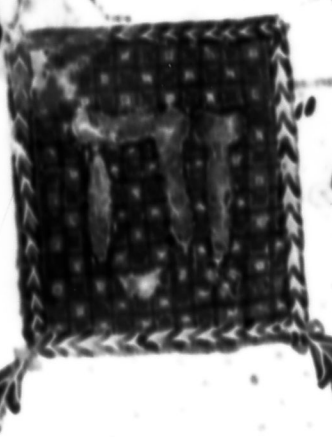
מֵאִסוֹ הַבּוֹנִים

היתה לראש פנה " אבן "

יהי היתה זאת
היא נפלאות
מענינו "

היום עשה
ישננילה
ונשמחה

מצות

יהי
נא

כור זה
הושיעה

וי

נא

וי

כ

אנא

העליחו

אנא

הבא בשם

ברכנוכם

מבית ייאל ייטו ויאר לנו

אסרו חנ בעבותים עד

קרנות המזבח אי אתה

ואורך אהו ארוממך

לִיטְּ כִי טוֹב כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

מִיָּמֵינוּ

מֵעַתָּה

וְחַסִּידֶיךָ

עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ

יִשְׂרָאֵל פְּרִנָּה

וַיִּשְׁבְּחוּ וַיְהַלְלוּ

וַיִּרְזְמוּ אֵלֶיךָ

וַיִּצְדִּיקֶיךָ

וַיַּפְּדוּ מִיַּד יְבוֹנֵי

וַיִּבְרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ

וַיִּפְאֲרוּ

את שמך מלפני לך
 משה ויהודות וישמך
 משה ש' לומר כי מעולם
 ועד עולם אתה
 אבא' מלך
 מהולל

פתיחת

אתה יי אהיטמוך
העולם בורא פרי

הנפן

ושותין בהסבת שמאל ואחר

קמכך "אתה
יי אהיטמוך העולם

על הנפן ועל פיה הנפן ועל

הנבנת השדה ועל איין ח

חמדה טובה ורחבה שנתת

וְשֶׁהֵנְחַלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ
 לְאִכּוּל מִפְרִיָהּ וְלִשְׂבוּעַ כֶּ
 מִטּוֹבָה רַחֵם יְיָ אֱהֵנוּ עַל
 יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ זֶעַל יְרוּשָׁלַם
 עִיר קִדְשֶׁךָ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ
 וְשִׂמְחָנוּ בְּמִנְיָנָהּ וּנְבָרְכֶךָ עַ
 עֲלֶיהָ מִשְׂמַחָה בְּקִדּוּשָׁהּ וּ
 וּבִטְהוּרָהּ כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב
 אֶתְהָ בָּאֵי עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרִי

הַנֶּפֶן

Handwritten text at the bottom left, possibly a signature or date, appearing as "1850" or similar.

